

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בע"מ 67676-09-25

לפני: כבוד השופטת יעל וילנר

המבקשת: פלונית

נגד

המשיב: פלוני

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (סגן הנשיא בדימוס א' ואגו, השופט י' פרסקי והשופטת ג' לוי), בעמ"ש 54471-08-25, מיום 15.9.2025

בשם המבקשת: עו"ד יוסי נקר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגן הנשיא בדימוס א' ואגו, השופט י' פרסקי והשופטת ג' לוי) בעמ"ש 54471-08-25 מיום 15.9.2025, שבגדרו נדחה ערעורה של המבקשת על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בבאר שבע (השופט ש' שמואל) בתלה"מ 4100-04-25 מיום 18.8.2025, במסגרתו התקבלה תביעת המשיב להגירת בנם הקטין של המשיב ושל המבקשת לסינגפור לתקופה של שנתיים. יוער כי בית המשפט המחוזי דחה את הערעור כאמור בכפוף להפקדת בטחונות מטעם המשיב והשלמת מסמכים שונים.

2. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, ללא צורך בתשובה.

3. כלל הוא כי בית משפט זה לא ייעתר לבקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא במקרים חריגים אשר מתעוררת בהם שאלה עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או על-מנת למנוע עיוות דין (ראו, מני רבים: בע"מ 66952-01-25 פלוני נ' פלונית, פס' 3 (12.2.2025); בע"מ 72896-06-25 פלוני נ' פלונית, פס' 3 (8.7.2025)). המקרה שלפניי אינו נמנה על מקרים חריגים אלו. הבקשה נטועה עמוק בנסיבותיו של

המקרה הפרטני והיא אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית אשר ראוייה להתברר במסגרת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי". בנוסף, טענותיה של המבקשת נבחנו לגופן והוכרעו על רקע מכלול השיקולים הרלוונטיים על ידי שתי ערכאות, ואיני סבורה כי הבקשה מעלה חשש לעיוות דין.

4. ערה אני לתוצאה הקשה מנקודת מבטה של המבקשת, אשר מגדלת את בנה – שהוא כיום כבן 13 – במסירות ובאהבה רבה. כמו כן, ככלל, ישנו יתרון משמעותי בהותרת הקטין בסביבה המוכרת לו. אולם "אין זה אומר שעל בית משפט לפסוק לטובת הורה שמתגורר בארץ. אמת המידה היא אחרת. בבואו של בית המשפט להכריע בתיקי הגירה ניצבת לנגד עיניו טובת הילד" (ההדגשה במקור; בע"מ 9773/16 פלונית נ' פלוני, פס' 7 לפסק דינו של השופט נ' הנדל (11.6.2017) (להלן: בע"מ 9773/16)). ואכן, פסקי דינם של הערכאות קמא מבוססים על נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה ועל חוות דעת המומחה מטעם בית המשפט אשר קבע, בשים לב למכלול הנסיבות, כי טובת הקטין היא להגר עם אביו. כידוע, יש לתת משקל רב לממצאי חוות הדעת ולמסקנותיהן, ולא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצותיה (שם, בפס' 7; בע"מ 42890-04-25 פלונית נ' פלוני, פס' 3 (8.5.2025)). עוד חשוב לציין כי בשיחה שקיים בית המשפט לענייני משפחה עם הקטין, הביע הלה את רצונו להתגורר עם המשיב בסינגפור. לרצונו זה של הקטין, בשים לב לגילו ולבגרותו, נתנו בצדק הערכאות קמא משקל ממשי (בע"מ 10480/15 פלונית נ' פלוני, פס' ד(7) (5.12.2005); בע"מ 9773/16, בפס' 9).

5. לבסוף, לא למותר להוסיף כי נקבע שבביקור הקטין בארץ בקיץ הבא, שירותי הרווחה יבדקו את מצבו כתנאי להארכת שהותו בסינגפור בשנה שלאחריה; וכי בתום שנתיים לשהותו בסינגפור תיערך בדיקה מעמיקה בנוגע למצבו. בנוסף, על פי החלטות הערכאות קמא, הקטין יבקר בארץ שלוש פעמים בשנה (כאשר ביקורו בקיץ יימשך שלושה שבועות), ונקבעו ערובות של המשיב להבטחת ביקורים אלה. עוד נקבע כי המשיב יממן את הוצאות הנסיעה של המבקשת לסינגפור לשם ביקור הקטין, עד פעמיים בשנה.

6. בשים לב לכל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית מכוח סמכותי לפי תקנה 148א לתקנות, אשר הוחלה גם על בקשות רשות ערעור בענייני משפחה, מכוח תקנה 44 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2020.

ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ו (29 ספטמבר 2025).

יעל וילנר
שופטת